

eller, i andra hand,

- återförvisa målet till tribunalen för förnyad prövning och låta frågan om rättegångskostnaderna avseende förfarandet i första instans och i målet om överklagande anstå.

Grunder och huvudargument

Genom den överklagade domen ogiltigförklarade tribunalen kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/763 av den 2 maj 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av preliminär tull på import av visst lätt termopapper med ursprung i Republiken Korea ⁽¹⁾, i den del den avser Hansol Paper Co. Ltd.

Till stöd för sitt överklagande har kommissionen anfört tre grunder.

Kommissionen anser att tribunalen

- missuppfattade bevisningen och gjorde en felaktig tolkning av det regelverk som är tillämpligt på de uppgifter som kommissionen får lägga till grund för att konstruera exportpriset enligt artikel 2.9 i grundförordningen ⁽²⁾,
- missuppfattade artikel 2.1 och 2.3 i grundförordningen vid fastställandet av normalvärdet när inhemsk försäljning inte förekommer, och
- missuppfattade artikel 3 i grundförordningen vid fastställandet av prisunderskridandemarginalen vid export till unionen via närstående enheter.

⁽¹⁾ EUT L 114, 2017, s. 3.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 2016, s. 21).

Talan väckt den 24 juni 2020 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Spanien

(Mål C-278/20)

(2020/C 271/40)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: I. Martínez del Peral, J. Baquero Cruz, P.J.O. Van Nuffel)

Svarande: Konungariket Spanien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt effektivitets- och likvärdighetsprinciperna, vilka begränsar den autonomi medlemsstaterna åtnjuter vid fastställande av de materiella och formella villkor som reglerar deras ansvar för skador som orsakats enskilda i strid med unionsrätten genom att anta och vidmakthålla artikel 32.3, 32.6 och artikel 34.1 andra stycket i lag 40/2015 samt artikel 67.1 tredje stycket i lag 39/2015, och
- förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan om fördragsbrott väcks med stöd av artikel 258 FEUF och avser artikel 32.3, 32.6 och artikel 34.1 andra stycket i lag 40/2015 av den 1 oktober 2015 om rättslig reglering av den offentliga sektorn samt artikel 67.1 tredje stycket i lag 39/2015 av den 1 oktober 2015 om ett gemensamt administrativt förfarande för offentliga myndigheter.

Genom de aktuella bestämmelserna har det system som gäller för statens ansvar i egenskap av lagstiftare för åsidosättande av unionsrätten anpassats efter det system som gäller för åsidosättande av den spanska konstitutionen genom lagstiftarens rättsakter, med tillägg av vissa materiella villkor.

Anpassningen av de två systemen till varandra och de processuella krav som de föreskriver medför att det blir omöjligt eller överdrivet svårt att erhålla ersättning för åsidosättande av unionsrätten som kan tillskrivas lagstiftaren, vilket strider mot effektivitetsprincipen.

De materiella villkor som lagts till avseende åsidosättande av unionsrätten utgör vidare ett åsidosättande av likvärdighetsprincipen genom att rätten till ersättning för skador som orsakats av den spanske lagstiftaren i strid med unionsrätten, underställs villkor som är mindre förmånliga än dem som är tillämpliga vid åsidosättande av den spanska konstitutionen.
